

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	2311227163
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2311227163.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore oprávneného: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: DREV CONTACT s.r.o., SNP 998/28, Galanta, IČO: 36 573 931, o vymoženie sumy 240,64 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta, pod sp. zn. 12Er/1671/2011, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 22. septembra 2015, č. k. 9CoE/163/2014-31, takto

rozhodol:

I. Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a.

II. Oprávnený m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 24.06.2014, č. k. 12Er/1671/2011-21, súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 61,55 Eur a na ich zaplatenie zaviazal oprávneného. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu výmazu povinného z Obchodného registra, pričom dôvodom zániku povinného bola jeho nemajetnosť. Pri rozhodovaní o trovách vychádzal z § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a na ich náhradu zaviazal oprávneného.

2. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, odvolanie súdneho exekútora napadnutým rozhodnutím zo dňa 22.09.2015, č. k. 9CoE/163/2014-31, odmietol. Odvolací súd s poukazom na § 202 ods. 2 O. s. p. uviedol, že neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Rozhodnutia, proti ktorým odvolanie nie je prípustné, sú v zákone taxatívne stanovené, v zmysle § 202 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti uzneseniu v exekučnom konaní vo všeobecnosti nie je prípustné, výnimkou je situácia, kedy Exekučný poriadok výslovne odvolanie proti nejakému uzneseniu pripúšťa. Odvolací súd poukázal aj na § 58 ods. 6 Exekučného poriadku, podľa ktorého proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 nemožno podať mimoriadne dovolanie. Krajský súd zdôraznil, že novela Exekučného poriadku účinná od 1. novembra

2013 (zákon č. 299/2013 Z. z.), zrušila možnosť podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané 24.06.2014, nebolo podľa odvolacieho súdu proti výroku o trovách exekúcie možné podať odvolanie. Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd napadnutým rozhodnutím odvolanie súdneho exekútora odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. bez toho, aby sa zaoberal napadnutým uznesením z hľadiska jeho vecnej správnosti.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Exekútor má za to, že odvolací súd neakceptoval celý obsah základného práva na súdnu ochranu, za ktoré sa považuje právo exekútora ako účastníka exekučného konania v časti trov exekúcie, t. j. aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy a relevantných prameňov práva, ktoré má základ v platnom právnom poriadku SR. Podľa dovolateľa, z § 243 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Z predmetného prechodného ustanovenia novely Exekučného poriadku (zákon č. 299/2013 Z. z.) podľa dovolateľa vyplýva, že v exekučných konaniach začatých pred 01.11.2013 mal odvolací súd rozhodovať podľa platných právnych predpisov t. j. O. s. p. i Exekučného poriadku v platnom znení do 31.10.2013. Dovolateľ zdôraznil, že toto exekučné konanie začalo v roku 2004, preto sa na neho vzťahujú všetky ustanovenia právnych predpisov v platnom znení do 31.10.2013 a nie po 01.11.2013.

4. Ďalej poukázal na to, že § 243b ods. 2 O. s. p. sa netýka § 57 a ani § 58, ale len ustanovení § 36 ods. 8 až 13, § 46 ods. 3 až 7 a § 60 ods. 2 Exekučného poriadku. Rovnako § 243b ods. 3 Exekučného poriadku sa netýka tohto konania o odvolaní, pretože predmetné ustanovenie rieši iba právnu situáciu, ak bolo podané odvolanie pred účinnosťou novely Exekučného poriadku (pred 01.11.2013) a ku dňu 1.11.2013 (účinnosti novely Exekučného poriadku) nebolo o odvolaní rozhodnuté /rieši postup, kto rozhoduje o odvolaní po 01.11.2013. ak bolo podané odvolanie do 31.10.2013. proti uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, resp. sudcom prvoinštančného súdu./

5. Dovolateľ preto uviedol, že odvolací súd nesprávne a nerelevantne napadnutým výrokom odmietol rozhodnúť o jeho odvolaní, pričom postupoval príliš formalisticky a mechanicky o práve exekútora na podanie odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie, a to z dôvodu nesprávneho výkladu a aplikácie prechodného ustanovenia § 243b ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnej veci, ktorá začala pred 01.11.2013. Týmto postupom odvolacieho súdu, šiel tento súd podľa dovolateľa nad rámec zákonnej úpravy a ústavnými princípmi spravodlivého konania. Rovnako nesúladným, arbitrárnym a nerelevantným spôsobom odôvodnil aplikovanie prechodného ustanovenia podľa znenia účinného od 01.11.2013. ktoré platí až na začaté exekučné konania po 01.11.2013, čím neposkytol exekútorovi v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a právom chránených záujmov exekútora. Preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.)], po zistení, že dovolanie podal včas súdny exekútor s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s § 429 ods. 2 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1, 2 a § 239 O. s. p.

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolanie bolo podané na súd prvej inštancie po 01.01.2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 01. januára 2015.

9. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

10. Súdny exekútor napadol dovoláním uznesenie. Uznesenia súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania oprávneného z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

11. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

12. Podľa § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1, nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

13. Dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania súdneho exekútora nevyplýva ani z ust. § 237 O. s. p.

14. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.